

PÁRISI ÚJSÁG

FELELOS SZERKESZTŐ:

MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1927. január 6.

1. (3043.) szám

34.

Hatvanadik évfolyam

1927/485

A jó tizedik

(A zsidó istentisztelet tartásához tudvalevőleg tíz férfi kell.)

REB RASSAY: Excellenz, csak kilencen vagyunk, nem tudjuk összehozni a demokrata „minjét”. Engedd át nekünk azt a Désit...

Ára: 50 fillér

Hatvanadik évfolyam

A mai számmal hatvanadik évfolyamába lép a

Borsszem Jankó.

Az egész földkereken talán egyetlen vetélytársunk van élettartamban: a londoni „Punch”. A Borsszem Jankót 1868-ban alapította Deák Ferenc és idősebb Andrássy Gyula gróf legfőbb irányítása mellett a halhatatlan

Ágai Adolf dr. (Csicserei Bors), aki több mint négy évtizedig formálta, csiszolta nemcsak Magyarország, de az egész művelt világ egyik legcsodálatosabb, legsajátosabb szellemi termékét: a Borsszem Jankót. A magyar mágnás, a dzsentri, a városi polgár, a zsidó és a paraszt lelkéből fakadó humort senki sem tudta oly művészi egységbe fogni, mint Ágai Adolf és a magyar szatírárt senki sem tudta nálánál lüszerebben, izlésebben megszólaltatni. A nemzeti irodalom minden jelese a Borsszem Jankóban villogtatta meg először szellemének aranypengéjét, ezekről a hasábokról induló tündöklő utjára Dóczy Lajos báró, Berczik Árpád, Rákosi Jenő, Kozma Andor, Eötvös Károly, Tömörkény István, Heltai Jenő, Szép Ernő, Karinthy Frigyes stb. alkotó géniusza. De munkatársa volt a Borsszem Jankónak 1868-tól egészen a mai napig

minden művelt magyar,

köztük elsősorban a közélet kiválóságai, miniszterek, pártvezérek, képviselők, közigazdászok, tudósok, akik mindig a Borsszem Jankót keresték föl saját elmésségeikkel, épügy, mint a másoktól hallott szellemes mondásokkal, adomákkel, ötletekkel. A magyar karikatúra művészei közül a legnagyobbak a Borsszem Jankó hasábjain bontakoztak ki:

Jankó Jánostól Gáspár Antalig.

E két név közé esik az izes Homicskó Athanáz, az elegáns Faragó József, a példátlanul fordulatos és teledhetetlen Bér Dezső, a brilliáns Major és Vértes, akik mellett a speciális magyar stílust Garay Ákos képviselte. Ágai Adolfot

Heltai Jenő, majd Lipcsey Ádám

váltotta fel a Borsszem Jankó szerkesztésében és igazán nincs példa rá, hogy egy hatvanévesztendős lap csak négyszer cserélt szerkesztőt, ezek közül is kettőt azért, mert a halál szólította el helyükéről. Molnár Jenő, aki a Borsszem Jankót most tizenhatodik éve vezeti, már Ágai, Heltai és Lipcsey idején belső munkatársa, majd helyettes szerkesztője volt

a Borsszem Jankónak és Lipcsey halálával Ágai Adolf és Székely Ferenc biztára a lap irányítását és szerkesztését. Munkatársaink ma is a magyar humor és szatíra legkiválóbb képviselői: Harsányi Zsolt, Hegedüs Lóránt, Heltai Jenő, Kun Andor, Móra Ferenc, Szenes Béla stb., akikhez az új tehetségek egész gárdája csatlakozik.

Hatvan év egy lap életében sokat jelent. Különösen nálunk, ahol gyorsan kielek magukat a lapok s ahol az efemer újság- és folyóiratlapítások talán világrekordot mutatnak. A Borsszem Jankó gyökereit nem tudta kitépni a magyar lélek televényéből se világháború, se forradalom, még a magyar értelmiség általános elszegényedése sem. Nem támogatva sem politikai csoportoktól, sem a pénz

hatalmasságaitól, egyedül magunkra utalva, nagy áldozatokat kellett hoznunk az elmúlt nehéz esztendőkből. Biztunk a Borsszem Jankó varázsában, évtizedek során edzett erejében és biztunk

a magyar értelmiségben,

amely tovább is gyönyörködni akar a közlékeknek és közszellemnek abban a mosolygó virágban és szomatos gyümölcsében, amelynek Borsszem Jankó a neve.

A Borsszem Jankó hatvanéves. Akik irják és rajzolják, fiatalok maradtak és egyre jönnek az új fiatalok. A Borsszem Jankó trissen és vidáman vág neki az újabb hatvan esztendőnek.

A szerkesztőség

SZÜDY ELEMÉR

Egy szép könyv megjelenése alkalmából

„Trianon után Páris felé”
Magyarok útját im fölfele.
S idegen kincsek közt építeti
Magyar lélekkel új, szép hitet.

A HAZASSÁGOK

AZ ÉGBEN KÖTTETNEK

— És mondja Kálmán: maga igazán nem tudna élni nélkülük?

— Nem mondom, hogy egyáltalán nem, de mindenesetre — sokkal nehezebben.

**Megújította
már lejárt
előfizetését?**

Zavartalan kézbesítés érdekében kérjük t. előfizetőinket az előfizetési összeg mielőbbi beküldésére

BORSSZEM JANKÓ
KIADÓHIVATALA

Molnár Ferenc:

Játék a kastélyban

A pénztár egész nap árusítja a jegyeket

Magyar Színház

Az ó-év

(Allan Edgar Poe „Holló”-ja után)

S éreztem, elmúlt az éjfél
Ültem kávéházi fénynél,
Keserű, rossz feketében
Tétovázott kanalam.
S tul füstön és jazz-band lármán,
Ahogy ottan ültem árván,
Eszembe jutott az óév,
Melynél rosszabb, azt hiszem,
Nem jöhet már sohasem.

Minden gyötrő, komisz képe
Belém nyilalt stante pede
S adósságon, nősülésem
Kalandozotti az eszem.
S mint lidérces rossz álomban,
Kérdeztem: vajjon hát hol van
A segítség, mert ugyan mit
Adott ez év, mifenél?
S így szólt egy hang: „Kuna Pét!”

Ejnye, ejnye, — szólok ottand —
Hát csak ennyi volt e roppant
Hosszu évnek, ronda évnek
A gyümölcse, sikere?
Erre a hang válaszképpen
Igy szólt pestiesen: „Szépen!
Hát talán a „Pongránc mester”
Ajándéknak nem elég?”
S én egy szót sem felelek.

„Vagy talán a pengő-pénz nem
S Héjjas Iván még mindég nem
Elég finom, elég ritka
Ajándék egy esztendőtlől?” —
Mondja a hang s hozzáfűzi:
— Mint ki gonosz kedvvel üzi
Vélem e ru, rossz játékot —
„Ennél szebb, jobb, azt hiszem,
Nem volt a Lendvai sem.”

„Vagy a felsőház és Gömbös
— A fokossal — tán közömbös?
Zsidó rabbik s dicső sasok,
Meg az a sok uj követ? ...
Mondd, reád ez még most sem hat?
Pedig Kilencszázhuszonhat
Hozta nekünk ortodox Reich
Koppelt és ki vele járt:
A Prohászka Ottokárt.”

— Igaz, igaz, — szóltam melynél
S eszembe jutott, hogy én lám
Erre a sok földi jóra
Nem gondoltam, oh pedig
Ennyi sok és cifra dolgot
Nem ért meg turáni boldog.
S jöhet uj év itt akárhány,
Vágyón mégis azt hiszem:
Ilyen nem jön sohasem!

Hesz Ferenc

BUD JÁNUS-ARCA

— Nesztek pengő!... — Hoci avval a pengővel!

ROVARPOR

Galitzenstein Izidor be-
megy a drogériába.
— Kérek rovarport, —
mondja.
— Harmincas tetszik,
vagy ötvenes? — kér-
dezi udvariasan a segéd,
a kisebb és nagyobb do-
boz árára gondolva.
— Harmincas? Ötve-
nes? — kiált föl Gali-
tzenstein, aki viszont a
rovarok számára gondol.
— Micsoda beszéd ez!?
Adjon egy ezrest!

TISZTEGTELEN VERSENY

Fiatl orvos (a feleségé-
hez): Ez mégis csak disz-
nóság! Ez a Némedi itt
rontotta el a gyomrát a mi
karácsonyi vacsorákon
és most a konkurrens or-
vossal kezelte magát...

AZ UJÉV LEGJOBB VICCE

A Hitelbank előtt, amelynek Klein Gyula az alelnöke, tudvalevően József nádor szobra áll. A talapzaton a következő felírás olvasható:

„Egész életét a köznek szentelte.”

A multimilliomosok (értsd: pengőmilliomosok) találkozóhelyén, az Unióklubban Weiss Fülöp, a Kereskedelmi Bank elnöke állítólag ezt mondta az uraknak:

— Én azt hiszem, ha József nádor szobra mellé a Klein Gyula szobrát állítanák föl, ezt írnék rá:

„Egész életét a magánügyeinek szentelte.”

A 3 P

A Petőfi-Társaságnak három P-je van. Kettő közülük: Pekár Gyula és Pakots József nem is egy, hanem fejenként két mandátumot kapott a képviselőválasztáson. A harmadik P egyetlenegyét sem kapott.

Hogy ki ez a harmadik P?

Petőfi Sándor, aki az ötvenes években megbukott Szabadszálláson.

AZ ÖZVEGY

— És nagyságos asszony nem szándakozik többé letenni az özvegyi látyolt?
— Egyedül semmiesetre.

Felsőházi kortesnóták a rabbiküldés alkalmából

I.

(Éneklő: a Hevesi Simon-párt.)

Jaj de magas, jaj de magas ez a Cheva-
[fogadó,
Van-e benne, van-e benne Hevesire
[szavazó?
Ha nincs benne Hevesire szavazó,
Rasekől ur, nem lesz itt kulutszadó!

II.

(Éneklő: a Löw Immánuel-párt.)

Kis gabe, nagy gabe nem lájzol hiába,
Van zsidó püspökünk Szöged városába.
Szöged híros város,
Budával határos,
Ott lakik Kiss rabi,
Aki Löw-vel páros.

A Krausz—Moskovits Egyesült Ipar-
telepek Rt. múlt év december 31-én tar-
totta 1925—26. üzletévi rendes közgyűlé-
sét dr. Moskovits Miklós vezérigazgató
elnöklete alatt, amelyen a tavalyi 6000 K
osztalékkal szemben 0.60 pengő (7500
korona) osztalék fizetését határozta el,
ami a névérték 6 százalékos kamatozásá-
nak felel meg.

HÁROM KIS TÖRTÉNET

I.

A SZALÁMIGYAR ÉS A KÖTÉLGYAR

Szegeden jártunk nemrég Hegedüs Lóránttal, Harsányi Zsolttal és Lóránt hűséges árnyékával, a szintén nagyon tehetséges és mindig vidám ifjabb Hegedüs Sándorral. Hegedüs Lóránt nemcsak arról nevezetes, hogy Magyarország egyik legtragikusabb korszakában mindenható pénzügyminiszter volt, majd ennél sokkal előkelőbb grádust: az írói és prédikatori rangot érte el a legelső között, hanem arról is, hogy sokféle címe és minősége közt a Gyáriparosok Országos Szövetségének az alelnöke.

Nosza meginvitálták a szegedi gyárosok: tekintse meg az üzemeiket. Hegedüs Lóránt rövidre szabta a programot: csak a Pick-féle szalámigyárnak és a Wimmer-féle kötélgyárnak ígerte meg a látogatást. Amabban a snájdig Pick kalauzolta a kis társaságot. A szemle végén minden vendégnek egy-egy rud friss szalámmal és szalonnával kedveskedett a gyáros. Hegedüs Sándor ezzel a föntarússal vette át az ajándékokat:

— Ne vegye kérem rossznéven, ha a kötélgyárban Wimmer előtt elhallgatjuk, hogy a szalámigyárban szalámit kapunk, mert ő még képes lesz és — kötelelet ad nekünk.

II.

A GYALOGOS IGAZSÁG

A felfordulást követő zavaros időkben egy-két vakmerően laza erkölcsű politikus zsiros üzleteket csiholt ki a honmentő hivatásból. Volt köztük egy, aki nem is röstelte tulságosan a friss vagyona eredetét és főleg azzal hivatkozott, hogy szinte hónapról-hónapra újabb meg újabb márkájú automobil vett és nyargalászott rajta a városban.

Egy németbirodalmi politikusknak dolga akadt Budapesten és éppen akkor jött, mikor az illető magyar „államférfiúnak” néhány gyanús ügylete kipattant a nyilvánosság előtt. Egy békebeli miniszterviselt közigazdással sőtálgatott az Andrassy-uton és erről a dologról beszélgetett, mikor elsurrant mellettük egy hatalmas „Fiat”-autó. Gógösen hátradőlve ült benne a fölgazdagodott kurzusférfi és henye mozdulattal köszönt oda a gyalogszerrel járó közigazdásznak.

— Ki volt ez az ember? — kérdezte a német.

A magyar ur felvilágosította.

— Na és ez még mindig így jár?

— Hja kérem, önöknél ez van felírva a törvénytörök palotájára: *Fiat Justitia, pereat mundus!* Nálunk mostanság így hangzik ez a mondás: *Pereat mundus, Fiat automobil!*

III.

A KLUB ANGOLJA

Mikor Mark Twain, a nagy amerikai humorista Budapesten járt, egy lipótvárosi klub fölkererte; tartson előadást. Twain megfelelő honorárium fejében itt is eleget tett a meghívásnak és a klub lázasan készülődött az estére. Egyszer csak eszébe jutott valakinek:

— Szent isten, hiszen a közönség nem ért angolul! Mi lesz itt, ha majd Mark Twain egymás után süti el a legjobb vicceket és mink nem tudjuk, mikor kell nevetni?

Egy klubtárs megnyugtatta:

— Hát mire való az öreg Blau bácsi? Tudjátok: az egész fiatalságát Angliában és Amerikában töltötte; egyebet se hallunk tőle, mint hogy milyen nagy legény volt odakint.

— Igaz is!... a Blau bácsi! — kiáltották kórusban.

Nosza elővették Blau bácsit, aki megnyugtatta a társaságot, amint következik: — Én majd odaálllok a dobogó mellé, egy kicsit oldalt, hogy mindenki lásson. És ha Mark Twain egy jó viccet mond, megpödröm a bajuszomat. Tik akkor tudjátok, hogy röhögni kell.

— Nagyszerű, nagyszerű! — ujjongtak a klubtagok. — Ezt tudtára kell adni mindenkinek.

Igy is történt.

És eljött a nagy nap elkonyja. Mark Twain frakkban belép. Dörgedelmes taps. Az asztalkához ül, kéziratcsomót vesz elő és olvasni kezd:

— Ez a történet, amit most önöknek itt elmondok, életemnek abból a legszomorúbb korszakából való, mikor szegény édesanyám meghalt.

(Blau bácsi sodorint egyet a bajuszán: általános gépfegyver-kattogásos röhej.)

Az illusztris író ijedten néz körül, krákok egyet-kettőt, aztán folytatja:

— Fokozta fájdalmas gyászomat drága jó édesanyámnak pár nappal később bekövetkezett tragikus halála.

(Blau bácsi sodorint egyet a bajuszán: viharos, percekig tartó, falrengető kacaj.)

... És így ment végig.

Blau bácsi ugyanis harminc éven át szélhámolt vele a klubban, hogy ő kitünő angol, Mark Twain pedig — pehére! — éppen Budapesten olvasta fel egyik meghatóan szép ifjúkori emléket, mert már nagyon unta, hogy folyton csak humorzseket adjon elő.

Molnár Jenő

Két pesti ember Bécsben mulatozott és olyan jó hangulatba keveredtek, hogy záróra után úgy kellett őket fölszedni a földről. A rendőrök nem tudták, mit csináljanak velük, hát bevitték a magukkal tehetetlen pasasokat az Allgemeines Krankenhausba. Gondolták: majd kijózanodnak reggelre, de addig legalább fődél alatt vannak.

A doktorok közös kórterembe tették a két részeg embert és hideg borogatást raktak a fejükre. Reggel fölébred az egyik és azt mondja:

— Te, komám, úgy látszik, Indiában vagyunk.

— Bolond beszéd! — dűnyögi a másik.

— De nézz csak körül! A te fejedem is turbán van, az én fejemen is turbán van, itt mindenkinek turbán van a fején.

— Várj csak, — mondja amaz, — majd körülnézek odakint.

Pár perc múlva visszatér és így szól:

— Igazad van, pajtás. Csakugyan Indiában vagyunk. Kint a folyosón ezt a felírást láttam: *W. C. am Ende des Ganges.*

SÜRGÖSI

— Egy nagyon ügyes gyorsíróra lenne szükségem.

— Minek az neked, öregem?

— A jövődöbéli apósom követeli, hogy irjam össze minden adósságomat.

AZ ÉLET CSATATERERŐL

— Barátom, igazán meg tudlak érteni. Harminc évi együttélés után elveszíteni a feleséget...

— Bizony-bizony... pedig már kezdtünk összeszokni.

KATHEDRAI BÖLCSESÉG

A fizika tanára (kísérleti órán): Mint látják, most semmitse látnak. Hogy mért nem látnak semmit, azt mindjárt látni fogják.

BOHÉM-ASZTALNAL

— Igaz, hogy lement a marhahús ára?
— Nem tudom, de én azért téged csak annyira becsüllek, mint azelőtt.

VISSZATÉRNEK A RÉGI JO IDŐK

Hopp!... Egy pengő! Pfuj! Nem is pengő!

1927

A zsidóknak örvendezve mondhatom: Megkezdődött ez az új év szombatán. S fajvédőknek adja Hadur, az égi: Ez is olyan legyen csak, mint a régi!

A zsidóknak üsse markát jó rebach. Dob-uccában ne legyen több „oh” meg „ah”. S fajvédőknek tiszta szivből kívánom: Cseréljenek gubát Héjjas Ivánon!

A zsidókat Klebelsberg gróf ülje meg. Felsőházba trélli rabbit küldjenek. S fajvédőknek ajánlani restelem: Mulassanak csak a „Pongrác mester”-en!

Zsidó gyerek egy se legyen mulya-fi S képviselje őket a Kakulyat. S fajvédők közt ne akadjon renegát: Mindenik nap mind igya le jól magát!

Zsidó ember ne gyűjtsön epekövet, De a „Gál”-ja menjen ki mint pótkövel. S a fajvédő legyen mindég okosabb, Esőfogó pisze orra tótosabb!

A zsidó, ha ütök, föl ne hördüljön, Orra á la Fábán úgy görbüljön. S fajvédőnek legyen büszke élvezet, Hogyha vele a Krausz Simi fog kezét!

S végül: zsidó és fajvédő egyformán Káromkodhat, hogy milyen rossz a [kormány].

De ha más jön, adja az Ur, az égi: Az se legyen rosszabb, mint volt a régi! Borsszem Jankó

Neiger
étterme
elsőrendű
Budapest, Teréz-körút 4 sz.

A NAGYZOLOK

Festőművészek beszélgetnek.
— Te, olyan napos havas részletet festettem a Tátrában, hogy csak szemvédővel lehet a képbe nézni.

— Az semmi. Én az anyósomat festetem le és úgy, de úgy eltaláltam, hogy már tiz napja nem merek a műtermembe lépni.

Tönődések

Seiffensteiner Salamontul

O Smáje Gurkenhapper nadbüjt nopján beülte edj köruti vendég-lübe és tünzte mogábo az ételt, ahodj sak totda. Arra medj sápadt cccal, tikkadt nyelvezettel o Pinkász Immerschmalz és tülkojebál: „Te istentelen oki vadj! Nem szégyelled le o bürt o poádrul, hodj o legnadjobb önnepnapon, omikor minden hívü lélek ünmagát sanyargat o bünei miatt, te ittend palampoblik zabálsz?!” Mire felelt o Smáje: „Nézd sak, borátom. Én egész évbe semmüéle csalási el nem küvettem. Én mindenkinek pontosan küldtem o partékát, mindenkit pontosan fizettem, senkit meg nem rüviditettem, — hát miért büjtüljek?” O Pinkász replikázta: „Te hammer! Minek töröd magadat edj egész esztendüt? Hát nem edjszerűbb edj napig büjtülni?” — Cince-conce azok az edségespárti képviselü oreságok, okik o választáskor kigyelentették, hodj ük ellenségek o nomerusz klauzusztul. Hát nem praktikusabb üt esztendübe eccer o nomerusz klauzus ellen nyilatkozni, mint üt esztendün keresztül o parlomentbe közdöni ellene!?!...

Gyütte háztüznézübe o vadjonos Gedálje Ajberröse házábo o Simse Stiglitz. Monta neki o Rebeka lángytul o papája, o Gedálje: „Nézze csak, én nem mogát o bizonytalanságbo hadjni akarom. Todja meg, hodj én husz esztendüvel ezeliütt sikkasztottam és loptam, oztán megszüktem, de elfogtak és üttem üt esztendöt Vácon. Mikor kiszobodultam, oz elásott pénzbul vettem ed bizonyos házt, ahol tülem o feleség nadj lorgalom idején személjesen is segédkezte. O Rebeka leányomnak pedig született tizenhét éves korába ed jermek, oki — Gatt gei Dank! — pár nap molva meghalt. Ezek otán mondja meg, kicsoda maga, mert én is tisztán akarok látni.” Felelt o Simse Stiglitz: „Hodj én ki vadjok? ... Mit beszéljek! ... Elveszem o lángyát!” — Dill-dall: hodj kik azok o Vicziánék meg o Tomcsányiék? Mit beszéljenek annyit? Ük szimpatizálják o fajvédő oreságokkal.

A Borsszem Jankó cégjegyzéke

PESTI KERESKEDŐK

I.

„LÁSZLÓ és FEKETE”

vagy: az egyik László — ebéd után,
Fekete előtt

BOLDOGOK A TUDATLANOK

Kedves Borsszem Jankó! Faluhelyen jártam a nyáron és látom, hogy a kisfiúk és kisleányok együtt fürdenek. Azt mondom az egyik helybeli gazdának:

— Aztán mondja csak, bátyám, nem veszélyes ez a közös fürdő a gyerekek erkölcsüire?

— Az erkölcsüire? — csodálkozott a gazda. — Hová gondol az ur? Hiszen ezek a fránya kölykök azt se tudják, mi fán terem az erkölcs!

AZ ALLATKERTBEN

— Kérem szépen, merre van a majomkertetec?

— Itt van mindjárt balra, de már el van foglalva.

VILLÁNYI PEZSGŐ

Központi iroda:

Budapest, V., Béla ucca 8.

Borsszem Jankó a színházban

A VIGSZINHÁZ ELÖTT

Két fiatalember beszélget.

— Könnyű annak a Szenes Bélának! Csak egyszerűen leírja, hogy „Nem nő-sülök!” és máris százmilliót keres vele. De mit csináljak én?

— Neked aztán igazán meg kell nő-sülnöd, hogy százmilliót keress.

„A NOSZTY-FIU” SZAZADSZOR

Hogy kiválóan jó darab a „Noszty”, E nézetet a publikum is osztja, S Harsányi Zsolt szerzővel így rivall: Nem rossz ily eset a Tóth Marival.

„N. N.”

— Te, mit is jelent az az N. N. a Szenes Béla vigjátékában?

— Azt, hogy Nem nő-sülök!

— Dehogy! Azt jelenti: Nahát, nagy-szerű!

ÉRTHETETLEN!

A Nemzeti Színháznak olyan konstruktív írók állnak készséggel rendelkezésre, mint Pekár Gyula, Szász Károly, Zsirkay János és Hevesi Sándor mégis Heltai Jenőtől, Molnár Ferencről és Szomory Dezsőtől kér darabot. Mi történt itt? Tényleg Heltai, Molnár Feri és Szomory jön? ... vagy talán Hevesi megy?

VINCZE ZSIGMOND KÉT OPERETTJE

Párbeszéd a Fészek-ben:

— Hallok-e, Zsiga, teveled majd nem lehet bírni, ha mind a két új operetted beüt.

— Hátha még megbukik! ...

Püspök és főrabbi

I.

— Mit gondolsz kérlek, nem lesz baj abból, ha a felsőházban Prohászka Ottokár és Reich Koppel ortodox főrabbi összekerekülnek?

— Sose félj, öregem! Egyik fajvédő nem vájja ki a másik fajvédő szemét.

II.

(Bemutatózás a felsőházban)

A székesfehérvári püspök: Van szerencsém magam bemutatni: Prohászka Ottokár vagyok.

Az ortodox főrabbi: Oszposz ilyen magyárosan hangzik az én nevem is: Reich Koppel vagyok.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma január 15-én jelenik meg.

BEÖTHY SZERENCSEJE: FÖLDES

Sokáig az egész Belvárosi Színház volt eladó. Ma — csak „Egy férj eladó”. Holnap — egy jegy sincs eladó.

FILM-TANACSADÓ

Tanulj Valentino, Mindszenty lesz belőled!

HATVANY LILI DARABJA

— Mit szólsz A csadálatos nagymamához, aki steinachi módon megfiatalodik az Andrassy-uti Színházban?

— Megfiatalodik? ... De még mennyire fiatal! A nagymama is, a darab is.

MOLNÁR FERENC KARRIERJE

Molnár Ferenc író az elmúlt héten óriási lépést tett előre pályáján. Hevesi Sándor, a Nemzeti Színház igazgatója észrevette — Zsirkay János után. És szindarabot kér tőle — Zsirkay János után. Szerencsés kezdő!

PENDLIZÉS

Nem tévesztendő össze az endlizéssel, ami kézimunkaféle. A P. kabarészínház sportja, hogy ki tud Szilveszter-estén több helyen fellépni. Részeg egyének is kultiválják, oly módon, hogyha egyik helyen kidobják őket, máshova mennek.

LEFELÉ

— Némelyik színház és ujság leszállította az árakat?

— Na és? ... Hát csak a nivót lehet leszállítani? ...

A TÖZSDÉN

— Te, igaz, hogy az egypengősön a Hofmann Gusztáv képe van?

— Miért lenne?

— Mert hiányzik belőle az ezüst.

— Igaz, hogy a maguk lapja csalónak és uzsorásnak nevezett engem?

— Ki van zárva! Mink csak újdonságot közlünk.

Reb Menachem Ciceszbeiszer

szörnyű átkozódásai

— Ebben az új-esztendőben is ottot kívánok az antiszemit őréságoknak, omiketük kívánnak énnekem!

— Ne ledjen illendű terulad edjebbet beszélni, mint sopánsak vadjót, vadj semmit!

— Tíz fillért érjen o te ojságod!

— Allítsanak vissza az esködtszéket és o mondjon ki terád o boldogító igent!

— En képviseljelek téged mint ortodox lürabbi o felsőházba és te képviseljel engem o Héjjas Iván őréságnál, mikor nyáljasan nyilatkozik énrulam!

— Ledjen o te feleséged edj galamb, de németül!

— Mérget vedjel te arra rá, omiket o kibukott képviselük mondanak!

— Hitelezzenek tenéked o feleséged szakállárol!

— Ne lehessen tetüled kérni edjebbet, sak bocsánatol!

— O gráf Andrassy Jola őréság kedélje kísérjen téged végig az új esztendőbe!

FAJVÉDŐ TANÁCS

Dr. Bottka Sándor rendőrlőtanácsos

Szeged

Olvasom, hogy nem jelölték a városi tanácsnoki állásra. Ajánlok valamit: ne engedjen. Ugráljon egészen a plafónig. Így azt hiszik majd, hogy gummiból van — s mint gummi-Bottkát biztosan kändálni fogják.

Régi Sörház-uccal

CECILE ÉS ANNA

— Mért neveznek ki nőt is a felsőházba?

— Hogy egy kis Tormayt reszeljenek az alsóházi Kéthly Anna orra alá.

KAKASOK BUDAPESTEN

(Egy idegen naplójából)

Szörnyű város ez a Budapest. Tele van kakasokkal. Ahol csak jár az ember: üzletben, postán, vasuton, vásárcsarnokban mindenki kikerekít. A pengőszámlítás óta egyebet se lehet hallani, mint ezt a kikerekít.

A HOZOMÁNY

— Látja, én nem kaptam hozományt a feleségemmel.

— Ön bizonyára idealista.

— Nem. De az apósom egy hazug fráter!

A DISZKRÉT FIU

— Nos, tanár ur, mit szól a fiamhoz?
— A legdiszkrétebb fiu az egész osztályban.
— Igazán?
— Akármit kérdezek tőle, egy szót sem tudok belőle kivenni.

A ZONGORA KÖRÜL

A zeneműkereskedésbe, amely zongorauzlettel volt egybekötve, új inast vettek föl. Az első vevő, akit ki kellett volna szolgáltatnia, zongoradarabok iránt érdeklődött.

— Nagyon sajnálom, — felelte a fiu — de mink csak egész zongorákat adunk el.

A VÉN ZSIVANY

Bíró: Magával szemben a törvény teljes szigorát alkalmaztuk már egyszer és mégse használt!...

Vádlott: Ebből is tetszik látni, bíró ur, hogy milyen rossz a törvény.

ROSSZ SEJTELEM

— Juci, én úgy érzem, hogy a völegényem hűtlen lesz hozzám.

— Talán mással láttad?

— Nem, de ő látott engem mással.

Akinek pénzből van a derekalja

vagy: Fuccs a falusi milliárdoknak!

— Mit hánykolódik úgy kend, apjuk?

— A fene ott egye ki ezt a pengőt! Amióta azt a sok puha milliót erre a kemény új pénzre váltottam föl, sehogyse esik jól a fekvés.

KIS TÁRCA

A drótnélküli telefon

— Beszélgetés egy pesti kávéházban —
Ita: SZENES BÉLA

Szereplők: Fodor, Bodor

FODOR: És kegyed érti?... ezt az ízt... ezt a drótnélküli telefont?

BODOR (nagyon bizonytalanul): Hogyne... Hát ebből, amit elmagyaráztam, még mindig nem érti?

FODOR: Még nem egészen... de... úgy... körülbelül...

BODOR: Hát úgy-e, a lényeg a különböző hullámhosszuságok és a rezgések száma... várjunk csak, hát a hullámokat érti?

FODOR: Hogyne. Nyáron a Balaton mellett szolgtam nyaralni.

BODOR: Hát az elektromosság is olyan hullámokat... Na és egyébként igazán csak annyiban különbözik a rendes telefontól, hogy drótnélküli... Igen és hogy ma már olyan zseniális készülékek vannak, hogy elviheti magával, akár hová... A gyorsvonatból telefonálhat haza (lelkesen)... képzelje el, az aszszony otthon vár a készüléknél és maga, mihelyt átlépi a határt, már telefonálhat: édes fiam, szerencsésen átstem a vámvizsgálaton, a fináncok nem találtak

meg semmit...

FODOR (bizalmatlanul): Majd bolond leszek telefonálni.

BODOR (egyre lelkesebben): De ez még semmi... Egy pillanat alatt megtudhatjuk: mi történt Londonban, Párisban, Newyorkban... Valamely lap szerkesztője egyszerre felhívja londoni, párisi, newyorki tudósítóit és szerkesztőségi megbeszélést tart velük... A hírek a világ minden tájékaról a levegőn át érkeznek... A lapokban csakis légből kapott hírek jelennek meg. Az üzleti élet is átalakul... Ön a világ bármely részéről felhívhatja telefonon a pesti tőzsdét, — ön drótnélkül beleordítja: veszek Ofát és a Stux drótnélkül visszakiált: adok... adok... ön beülhet egy repülőgépre és onnan is telefonálhat a tőzsdére, ön egyre magasabbra szállhat... ön a fellegekig emelkedik.

FODOR (rezignáltan): Jobb volna, ha én volnék lenn a földön és a papírjaim emelkednének...

BODOR: Vagy például — van önnek gyermeke?

FODOR: Hogyne. Fiam.

BODOR: Jár iskolába?

FODOR: Most éppen nem, mert kissé köhög.

BODOR: Na látja. A gyermek ezentul ha beteg és otthon marad, nem mulaszt el semmit. A leckét felmondhatja drótnélkül is a tanárjának.

FODOR: Akkor mi öröme marad szegénynek a betegségéből?

BODOR: Vagy a foxi-kérdés is meg lesz nálunk oldva. A foxi csak a feleségemnek fogad szót. Este például csak akkor megy aludni, ha a feleségem füttyül neki. Ha én füttyülök, arra füttyül. Már most nyáron, ha a feleségem Siófokra megy, a foxit nem viszi magával. A dög ezer bajt okoz. Nem fogad szót. Este például nem alszik el idejében, sőt direkt ugat, hogy bosszantszon. Na már most, ha bevezetjük a drótnélkülit, a feleségem este nyolckor drótnélkül hazafüttyül, a foxi meghallja, kussol és engedelmeskedik. Na hát nem szenzáció?

FODOR (hüvösen): Nekünk nincs kutyánk.

BODOR: És a családi élet! Higgye el, az igazi, szeretetteljes, bensőséges családi élet csak a drótnélküli telefontól kezdődik. Nézze például, az én anyósom a világ másik végén él, Ausztráliában, egy már régebben kivándorolt leányánál. Na már most, az anyósom, akitől tegegek választanak el, minden reggel pontosan nyolc órakor megszólal drótnélkül: „Szervusz fiam, nyolc óra, kelj fel és menj a hivatalba”...

FODOR (lelkesen): Lássá, ez igazán nagyszerű! Ez igazán nagyszerű!

BODOR (gyanakodva): Mi a nagyszerű? A drótnélküli telefon?

FODOR: Dehogy. Az, hogy az anyósa Ausztráliában lakik...

Pengős ujesztendő

Irtta: **Kun Andor**

Pengős boldog újévet kívánt Bud pénzügyminiszter a magyarnak. Most már csak az a kérdés, hogy fog-e mostantól kezdve *pengeni a bankó* és nem lesz-e inkább *pengő a pengő*? Nagyon félős, hogy szegény magyarok úgy fognak járni a pengővel, mint ahogy *Meszlényi Lulu* annakidején az aranyvalutát magyarázta meg bodajki választóinak. Nem új anekdota ez, magam is megírtam a *Borsszem Jankó*-nak, de hát sohasem volt olyan aktuális, mint éppen most.

Akkor, amikor még Wekerle első pénzügyministersége alatt sok szó esett arról, hogy be kell nálunk vezetni az aranyvalutát,

Meszlényi Lulu

függetlenségi képviselő, aki híres volt jó humoráról, beszámolóbeszédet tartott a kerületében, Bodajkon. Jól is ment a szónoklás, csak egy kis, rongyos ember zavarta folyton a beszámolót:

— *Mi lesz az aranyvalutával? Arról beszéljen a nagyságos ur, hogy mi lesz az aranyvalutával?*

Meszlényi Lulu végre is megunt a kis rongyos zsellért és rászólt:

— *Mit akar kend az aranyvalutával? Tudja kend legalább, hogy mi az aranyvaluta?*

— Bizony nem tudom én.

— *No hát akkor mindjárt megmagyarázom én kendnek. Mennyi vagyona van kendnek?*

— *Nincs én nekem, nagyságos ur, egy árva fityingem se.*

— *No hát ezután is ugyanannyija lesz kendnek, — felelte Meszlényi — de aranyban. Ez az aranyvaluta.*

... Így lesznek a szegény magyarok is a pengő-valutával. Eddig sem volt semmijük. *Ezután is ugyanannyijok lesz, de — pengőben.*

Ilyenféleképpen magyarázta meg

Papp Elek

is az ő hűséges nádudvari választóinak az önálló bankot:

— Az ország szegény és csak váltóra kap pénzt, éppen úgy, mint ti, kedves hűveim. Eddig a váltóinkért az osztrák sógor vállalt kezességet és ezért a sziveségért elkívánta a kölcsönpénz felét. Ha kijön az önálló bank, csak mi írjuk alá a váltót, így is ad arra Rothschild zsidó s akkor megtakarítjuk azt, amit a zsidó zsidóért eddig elzsarolt az osztrák sógor. Jó lesz-e így, atyámfiai?

Persze, hogy így lett jól az atyafiaknak.

Most már tehát meglelt az önálló bankunk, az osztrák sógor zsidóvalása nélkül kapjuk a pénzt, saját pénzünket nyomtatjuk és veretjük, csak az a kérdés, hogy jobb lesz-e a saját magyar pengőnk és fillérünk, mint amilyen az osztrák sógor zsidóvalta időkben a krajcár volt, amelyikből a Ferenc József idejében két darabért kaptunk egy zsemlét és három darabért két hölgy cigarettát.

Nem kell féltetni a magyart a pengős korszakban sem, hiszen a magyar sohasem jön zavarba.

Esterházy Pali gróf,

aki a harctéren esett el, valamikor igen kedves, bohém mágnás volt, sok gavalléros csintalanságot követett el és művésziessé tudta elverni óriási vagyonának jövedelmeit. Bizony ebek harmincadjára is került alatta a hatalmas *ugod-pápai* hitbizomány. Egyszer egy fiatal gazdatisztje, aki gyermekkori játszótársa volt, fölkereste és elpanaszolta, hogy rettenetes rablógádzalkodás folyik a gróf egyik tanyáján.

— Nem tudom nézni, — tört ki a gazdatisztból — hogy micsoda szemenszedett lopások történnek ott.

— Nem tudod nézni? — csodálkozott Esterházy. — Kedves fiam, *hát lopj — te is!*

Ez jó magyaros megoldás, ha nem telik másképp, hát lopunk mi is. A „*telik*” pedig nagy szó a magyarnál. Teszem azt, a gőgös

debreceni civisek,

akik azt hiszik, hogy Debrecen a világ közepe és nincs annál módosabb város öt világrészben sem, ha megkérdezik tőlük, hogy miért fognak Debrecen város híres fogatába öt lovat, büszkén így szoktak felelni:

— Hát azért, mert Debrecennek — *telik*.

Így fogta meg a civiseket néhai polgármesterük, *Simonffy* is, amikor állandó színházat akart csináltatni. A civisek azt kérdezték:

— Mi a fenének nekünk színház?

— Hát azért, — felelte önérzélesen *Simonffy* — mert *Debrecennek telik!*

Majdnem ilyenféle választ adtak a nagykőrösiek a kecskemétieknek, amikor

ezek azzal ugratták őket, hogy Nagykőrösnek csak egy képviselője van, Kecskemétnek pedig kettő.

— Igen ám, — vágott vissza a kőrösi — mert *nálatok két okos embernek van annyi esze, mint nálunk egynek.*

Hogy visszatérjünk a pengőre, meg fogunk mi a pengőn is valahogy élni. A minap

egy svájci író

jár Magyarországon és félig tréfásan így referált hazánkról:

— Van valami Magyarországon, amiből meg lehet reálisan élni. *Ez a zsidókérdés.* Megélnék ebből egyszerűen az emberek: *az egyik azzal, hogy üti, a másik azzal, hogy védi a zsidót.*

A pengő ezután is nagyon szépen öszsze fogja tartani a zsidót és a keresztényt.

Lánczy Leót,

a Kereskedelmi Bank néhai igazgatóját, aki egy darabig képviselő is volt, megtámadta egyszer a folyosón *Mikszáth* Kálmán, hogy miért tömi tele bankjának igazgatóságát olyan mágnásokkal, akiknek egy részéről ország-világ tudja, hogy nem találta fel a puskaport, más részéről pedig azt, hogy gyűlölik a zsidókat, akikkel pedig együtt kell ülniök a bank igazgatóságában.

— Hja barátom, — felelte Lánczy — *céger kell a pénzhez és pénz kell a cégérhez.*

Ugyancsak Lánczy vitatkozott akkor-táj a folyosón egy nagyszájú, rettenetes erkölcsbíró ellenzéki képviselővel, aki nagyon kikelt az ellen, hogy a bankok a legsilányabb kormánypartiakat nyerik meg igazgatósági tagokul.

— Próbálna engem valamelyik bank megkörnyékeznit! — pattogott a bőszerkölcsbíró.

Lánczy mosolyogva, halkán felelte:

— *Olyan lányt még nem ismertem, aki lány akart maradni, csak olyat, aki — mégis leány maradt.*

Nem lesz hát nagy baj a pengővel sem. Akinek sok koronája volt, kevés pengője lesz; akinek semmi koronája sem volt, annak meg ugyanannyija lesz, csak — pengőben.

Zálogcédulákat

kiváltak. Ékszereket, briliánsokat bárkinél drágábban vesz

Székely Emil Budapest, Király-utca 51
Teréz-templommal szemben. Telefon
J. 105-35.

THEATRÁLIA

VIGYAZAT! NŐI SZAKASZ!

A Fővárosi Operettszínház új bohózata *Az új felgelső és legvidámabb premierje*. A Fővárosi Operettszínház, amely egy csapásra Budapest legnépszerűbb színháza lett, szombaton, január 8-án, este 9 órakor új, a mostanánál is mulatságosabb bohózatot mutat be. Az új francia bohózat, amelynek címe:

VIGYAZAT! NŐI SZAKASZ!

a legjobb, legelmesebb, legvidámabb darab, valóságos magas iskolája a francia bohózatnak. Maurice Hennequin, a párisi mulattatás nagymestere ezuttal Georges Mitchell társaságában olyan darabot írt, amelynek remekül mulattató figurái, ördögien ravasz és kacagtató helyzetei tültesznek mindenben, amit ez a műfaj idáig produkált. A néző

egy pillanatra sem fogja ki a nevetésből.

És micsoda előadásban hozza ezt a darabot a Fővárosi Operettszínház, Budapest divatos, legelőcsőbb vacsora utáni színháza! A briliáns

T. Forrai Rózsi anyósa

egész Budapest vidám szenzációja lesz, éppen úgy, mint a nagyszerű

Kabos Gyula pompás nászatoló férje, akivel egysorban áll a példátlanul népszerű

Sarkadi Aladár remek papucshőse.

A színpadi mulattatás e klasszikus triójához méltó lesz Lázár Mária gyönyörű francia kokottja, Kőváry Gyula kacagtató ügyvédkarikatúrája, Székely Lujza mint bubájos egynapos asszonyka. Berczy Géza mulatságos párisi udvarlója és Csatai Janka mint kikapós francia feleség. Remek lesz az együttes többi tagja is.

Vigyázat! Női szakasz! lesz az ujesztendő legvidámabb színházi sikere, amelyet a Fővárosi Operettszínház szombaton, január 8-án este 9 órakor mozihelyárak mellett mutat be. Jegyek — elővételi díj nélkül — már válthatók a színház pénztáránál és az összes jegyirodáknban.

ÚJ OPERETT A KIRÁLY SZÍNHÁZBAN

A Király Színház szerdán, január 12-én új magyar operettet mutat be. Színrehozza Szilágyi Lászlónak, a „Levendula”, a „Régi jó Budapest”, a „Csókos asszony” nagy sikert aratott szerzőjének és Vincze Zsigmondnak, a „Limonádé ezredes”, a „Tilos a csók”, a „Cigánygrófné” és a „Hamburgi menyasszony” kitűnő komponistájának új operettjét, az *Aranyhaty-tyu-t*. Az operettnak, amely amerikai magyarok közt játszik, igen fordulatos, romantikus és humoros meséjű a librettója, úgyhogy a közönség megtalálja benne mindazt, amit egy elsőrangú operettnél keres; a zenéje pedig csupa melódia, csupa vice, amelyben a szebbnél-szebb magyar számok a specifikusan amerikai tánczenével váltakoznak. A Király Színház olyan előadásban mutatja be ezt az operettet, amely nemcsak Magyarországon, hanem bármely nagy európai színpadon is elsőrangú. A főszerepeket Lábass Juci, Somogyi Nusi, Vády Ilona, Király Ernő, Rátkai Márton, Latabár Árpád, Sziklai József, Szirmai Imre és Pártos Dezső játsszák. Jegyek már válthatók a Király Színház pénztáránál és a jegyirodáknban.

MOST LÉGY OKOS DOMOKOS!
A legszebb és legmulatságosabb látványosság

A Vígyszínházban csütörtökön, vízkereszt napján, délután három órakor kerül színre a *Most légy okos Domokos*, Sarkadi Aladár Aladár Domokos szerepében. Dalok, táncok, nézőtéri tréfák tömege. Szenzációt kelt a negyedik felvonás negyedik diszlete hullámzó víztömegeivel és hajóúriaisaival. Rendkívül olcsó helyárak.

A Borsszem Jankó üzenetei

A *Borsszem Jankó* jelen számát kedden, január 4-én zártuk le. — *Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztőnek (Budapest, VI., Mozsár-u. 9) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.*

S. S. (Nyiregyháza). Köszönet a lelkes buzgalomért. A könyv elment. Sok szerencsét az újabb sorozathoz! — Sz. M. Ez csak afféle kedélyes leírás. Maga az eset érdektelen és humortalan. Aki ilyen hosszadalmasan mond el egy kis történetet, annak sok ötlettel kell pótolni a sovány mesét. Próbálkozzék talán aktualitásokkal. — K-r. Érintkezésbe léptünk. Úgy látszik, megvan a hajlandóság. — Dmkri. Magát is megverték kisgyerekkorában, ha nem a fűskamrába ment, hanem a parlament felsőkamarájába? — T. L. (Újpest). Mi is láttuk persze. Az *Est Hármaskönyve* a *Borsszem Jankó* negyvenöt híres karikatúráján keresztül mutatja be a magyar közélet és kultura lepergett évtizedeit, amint ahogy a *Pesti Hírlap* nagy naptára is a *Borsszem Jankó* markáns rajzaiban tükrözteti az érdekes Tegnapot. Igaza van: a történetíró sem alkothat magának teljes és hü képet a multakról, ha nem lapozza végig a *Borsszem Jankó* ötvenkilenc évfolyamát. Benne van az egész magyar sors, ha még oly mulatságos és torz formában is. Üdvözlét! — Falusi. Magának botot öntött ki a Szilveszteréji ólom? Vigyázzon, felelőtlen elem lesz. — Postás bácsi. Aztán egész esztendőben legyen olyan pontos, mint az év első napján! — Naiva. Hogy mért sivitottak akkorákat a rózsás kis malacok Szilveszter éjszakáján a pesti kávéházakban? Mert annyi malacságot hallottak a jókedvű társaságokban,

hogy szégyenükben visitani kezdtek. — P-r. Komoly vers nem a B. J.-nak való. — Több levélről a jövő számban.

Képrejtvény

— A hét legravaszabb rébusza —

Megfejtése: a *Borsszem Jankó* legközelebbi számában.

A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* december 12. számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Kner Izidor agyalurt alakjai”. A megfejtők közül Tarr László joghallgató (Monor) kapott könyvjutalmat.

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre ——— 20 pengő — fillér
Félévre ——— 10 pengő 50 fillér
Negyedévre ——— 5 pengő 50 fillér

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNAR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPAR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: MOLNAR EMIL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI., Mozsár ucca 9. (Telefon: T. 33—24.)

Viktória nyomda, Magyar-u. 52.

Felelős tulajdonos: Goldstein József.

Nagyságos Asszonyom!

Ne törje a fejét, mit vásároljon karácsonyra!

Keresse föl

Fischer selyemdivatházát

IV., Bécsi ucca 10

Mindent kaphat ott, ami szép, finom, divatos

Jutányos árak!

Jutányos árak!

Szegény Lucifer!

Pokolba küldött munkatársunk jelentése

I.

Lucifer, miután az első emberpárt bűnre csábította, földi szereplését befejezte és visszatért a pokolba. Évezredek multak, amikor egy szép napon eszébe jutott Éva és elhatározta, hogy újra körülnéz a földön.

— Azt mondják, a földi nők ismét megjavultak, bűnbánatuk jeléül levágták a hajukat és öltözködésük visszatért a fűgefalevélhez. Elérkezett tehát az ideje, hogy visszarántsam Évát a kárhózatba.

Igy szólt az ördög és még aznap délután megjelent egy pesti lokálban, ahol a térden felüli Évák ezer változata vibrált a szeme előtt. Lucifer feketét rendelt és érdek nélkül nézte a hölgyeket, előbb érdek nélkül, később már érdekekkel, az asztal fölött és térdekkal az asztal alatt.

II.

A sátánok összegyülekezének a pokol tornácában és szólt vala az ördögök vezére:

— Csodálatos. Már eltelt három nap és három éjszaka, de Lucifer még mindig nem tért vissza. Végre is ennyi idő éppen elég ahhoz, hogy a csábítás művét befejezze és Évát újlag megnyerje a poklok számára. Jó volna, ha valaki utána nézne ennek a dolognak.

És sorsot huzának a sátánok, hogy ki menjen le a földre Lucifer után. És a sors Belzebubot jelölé ki azon célra, hogy megnyugtassa a kénköves lángok közt aggódó sátánok tömegét.

III.

Leeresztett orral jött vissza Belzebub a földről.

— Mi ujság? — hangzott a kérdés az ördögök ajkáról.

— Lucifer nem tér vissza többé, — sóhajtott Belzebub.

— Megtalálta Évát?

— Még aznap egy pesti lokálban.

— Nos és elcsábította?

— Sőt ellenkezőleg. Éva csábította el Lucifert. Egyszerűen férjül vette őt...

Megszólt az egyik sátán:

— Szegény Lucifer, bizonyára sejtette, hogy ez lesz a végzete. Az utóbbi időkben állandóan a szarvait emlegette.

DYMI

Dr. RADVANYI LASZLO
szakírói és szaklapszerkesztői jubileumára

A Radvanyi-betüerdőben

Látni sok új előfizetőt.

Mindnek „Az Üzlet” bent a zsebében, —

Jár legelől száz szaklap előtt,

Munka, tudás, harc élteti őt.

OTT NINCS VESZÉLY

A kis Tomy a farkánál fogva huzza a kutyát. Rászól a mamája:

— Tomy, ezt nem szabad, mert megharap.

— Nem, anyuka, — felel a fickó — a kutya nem harap hátul.

NÉMET LECKE

Kedves Borsszem Jankó! Az egyik pesti felső leányiskolában a német nyelv és irodalom tanára a Niebelung-mondából a következő részt diktálta le:

„Siegfried hatte eine verwundbare Stelle, die nur seine Frau kannte”.

A feladatok javítása közben kiderült, hogy négy leány ezt a kis iráshibát követte el:

„Siegfried hatte eine wunderbare Stelle, die nur seine Frau kannte”.

Itt van a nőrendőr

Ne tessék megijedni. Nőrendőrök ezidőszerint még csak külföldön vannak. Berlinben, Londonban. De ha sejtelmünk nem csal, rövidesen itt Pesten is meghonosodnak, közvetlenül a villanyrendőr után. Kijelentjük a magunk részéről, hogy a nők rendőri alkalmaztatását csak helyeselni tudjuk. Előnyüket a következő pontokban foglalhatjuk össze:

1. A nőrendőrrel, pláne, ha csinos, könnyen feltehető, hogy rabul ejti a körözött tolvajt.

2. Ha a lump éjszaka berugva megy haza és utjában a nőrendőr feltartóztatja, egyszerűen ráfogja, hogy a szépségétől részesedett meg.

3. Ha a nőrendőr velünk szemben támadólag lép fel, néhány ügyes bókkal könnyen lefogyverezhetjük.

4. Ha a nőrendőr nem tágit, végső esetben kérjük meg a kezét. Így válthatjuk meg az egyik rabsággal a másikat.

5. Ha a nőrendőr szép, úgy bennünket, gyanútlan férfiakat könnyűszerrel bilincsbe verhet.

MINDEN RELATIV

— Micsoda dolog ez! Három hónappal ezelőtt vettem ezt az aranyórát magánál, akkor azt mondta, hogy az egész életemen keresztül pontosan fog járni és tessék, már két nap óta áll.

— Nem tehetek róla, de három hónappal ezelőtt nagyon betegnek látszott uraságod...

ARANYKÖPÉSEK

Az alkalmak teremtésében a nők a mesterek, az alkalmak kihasználásában a férfiak.

A nőt az a férfi érdekli, akit már megismert, a férfit az a nő érdekli, akit még nem ismer.

Vannak, akik sok nővel csalják meg a feleségüket, de azt a sok nőt csak eggyel csalják meg: a feleségükkel.

(Karádi Emil)

VIGSZINHÁZ

Pénteken és vasárnap este

**Nem
nősülök!**

Csütörtökön (100-adszor),
szombaton és vasárnap d. u.

**A Noszty-fiu esete
Tóth Marival**

Kiss Frantzia után a Nagy Orosz

Az UFA igazgatója: Isten hozta, Mihály!

Gál Jenő? Hajdu Marcell?

(Tudvalevő, hogy Pakots József két budapesti kerületben is mandátumot kapott. Az egyikről le kell mondania. De melyikről? Ha a budairól mond le, akkor Gál Jenő dr. lesz képviselő, ha a déli kerületiről mond le, akkor Hajdu Marcell dr. lesz képviselő. Ebben az országos fontosságú kérdésben kénytelen voltunk hazánk néhány nagy fiát tanácsadásra fel-szólítani. Ime a válaszok):

En pofa után megyek. A csunya zsidót jobb szeretem, mert az gusztusosabban képviseli a fajtáját. Gyűjön hát az a Gál Jenő képviselőnek!

Mokány Berci.

Az a Gál Jenő akkurat ojjan véres-szája, mint egy köruti liporter. A Hajdu Marcellről meg azt mondják, hogy alig hallani a szavát. Hát akkor inkább a Hajdu, mint a Gál. Elég vót az általános szavallati jogbul!

Mihaszna András.

Téjem szépen, én sze a Gál Jenő báci, sze a Hajdu báci mellett nem vagyot. A déli tejületi listán ott van a Weiller Ejnő báci neve isz. A multtoj hallottam beszélni. Ojan edeszen szeipit, hogy bizony iszten endem ész minden bajjatomat ő képviszelne a ledideálistabban.

III. Vigyázó Laci.

O Gál Jenőnek osztot kívánok, omiit ő kíván o Hajdu Marcelnek és viceversa! Reb Menáchem Ciceszbeiszter.

Gál Jenő is ügyvéd, Hajdu Marcell is ügyvéd, én is ügyvéd vagyok, hát hogy válasszak közülük? Nekem a politikában Apponyi és Bethlen kell, nem pedig prókátor, a magánéletben meg pláne nem ügyvéd kell, hanem kliens.

Hombár Mihály.

Edjezenek ki ütven procentre. Előbb menjen be o demokratoktul o Gál és maradjon kini o demokratoktul a Hajdu, osztán menjen be o demokratok Hajduja és menjen ki o demokratoknak o Gálja! Seiffensteiner Salamon.

Ne veszítse el a fejét

ha beteg és gyenge. Igya a gazdag kivonatu és erősítő Nektár Gyógytápsört és egészségesnek fogja magát érezni. A Nektár Gyógytápsör kapható gyógyszer-tárakban, drogériákban, gyarmatáru-, élelmiszer- és csemegeüzletekben. Kizárólagos gyártója a Fővárosi Sörfőző R.-T. Kőbányán, a világhírű magyar sörfőzde.

Sanyaró Vendel nyögése

— Istenkém, tégy csodát az ujesztendőben: boldondítsd belém a sarki hentes leányát!

— Uj nótát csináltam 1927-re. Így cincog: „Se korona, se pengő, Tengő az ujesztendő!”

— Azt mondják, a pápa olykor feloldja a híveket a pénteki böjt alól. Olyan pápai brevét szeretnék én, amelyik a koplalás alól mentene föl. De ezt csak úgy tehetné a szentatyja, ha az áldása mellé küldene néhány Péterhüllért is.

— Ha a zsidók engem küldenének be képviselőnek a felsőházba, kötelezném magam, hogy sohase eszek mást, mint libapecsenyét. Mert én tudok még áldozatokot hozni az elvért.

— A sok milliomos közt és én köztém nincs semmi különbség. Tudniillik én is semmivő vagyok.

GYANU

— A lőnököm már megint nem emelte a fizetésemel. Az a gazember, úgy látszik, arra akar kényszeríteni, hogy — megcérjem a leánya kezét.

JAJJJI

— Tudod, mi az a hangár?
— Repülőgép-szín.
— Dehogyl! Képvisezőház.

ORSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1927. január 6.

1. (3043 szám)

Hatvanadik évfolyam

Hármas politikai kistükör

BETHLEN: Furcsa! ... Ahova csak nézek, mindenütt magamat látom.

A SZINYEI-MERSE-TARSASÁGBÓL

Fényes Adolf és Iványi-Grünwald Béla a „Fészek” törzsasztalánál egy fiatal festőről beszélnek, aki most bontogatja a szárnyait. Iványi-Grünwald a lendületét és a bátorságát dicséri, mire Fényes megjegyzi:

— Majdnem egy új Szinyei-Merse.

— Na, ez nagy tulzás, kérlek! — véli Grünwald.

— Ugy értem, hogy mersze már van, csak még színjei nincsenek.

A PESTI HAZMESTER

az év tulnyomó részében morgó és gorombáskodó emberfajta. Ujévkor megszelídül, gyorsan nyit kaput és mintegy engeszteléseül annak, amit egész évben kívánt a lakóknak, boldog újévet kíván. Amint aztán a pénzt megkapja (mert ugyan kívánható-e tőle, hogy ingyen kívánjon jól?), megnézi, morog egyet és megint zordva fordul ábrázata egészen a következő újévig.

A BUBIFRIZURA ALDOZATA

— Maga biztosan jobb sorban élt valamikor, — mondta szánalkozva az urihölgy a koldusnak, miközben ezer koronát dobott a sapkájába.

— Oh igen, nagyságos asszony, nem is olyan régen még nagyon gazdag ember voltam. Volt villám, autóm, a gyerekeimet szépen neveltettem és ahogy itt most látni tetszik: az én szerencsétlenségem az asszonyok lelkén szárad.

— Az asszonyokén? ... Ne mondja!

— Igen, igen, ők az oka mindennek. Mert tudja meg, nagyságos asszony: én hajtűgyáros voltam.